

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

... tola
se virou adivertida
dixo ti irás ao inferno
qu'eu ghoberno a miña vida.

Trócam'ó meu polo teu-e
rapasa, ti nada perdes
que aínda que o meu é miudiño
ghústame que ti o leves.

Inda ch'hei de botar unha
no aro da pandeireta,
inda ch'hei de botar unha
qu'has de tira-la chaqueta.

Inda ch'hei de botar unha,
inda ch'hei de botar outra,
inda ch'hei de botar unha
que ch'hei de queima-la roupa.

/:Para Siabias non hai:/,
elas son adevertidas
por riba de cantas hai.

Se queres saber quen son
ven aquí nunha carreira,
da parroquia de Siabias
do lughar da Rabadeira.

Si quieres saber mi nombre
y también mi apellido
vaille perghuntar ó cura
que o ha de ter no libro.

Quedaches de vir viñeches,
corasón aleonado,
quedaches de vir viñeches
non foches a i-outro lado.

Quedaches de vir ás nove,
viñeches ás nove e media,
pensas que non é pecado
engañar a unha morena.

Miña nai é i-unha pobre
e meu pai un vinculeiro
que me botou polo mundo
cun saquiño de diñeiro.

Un vell'á máis unha vella
fixeron i-unha empanada,
o vello comíuna toda
a vella pasou sin nada.

Heicho de dar e dareicho
e volvereicho a dar,
o anillo do meu dedo
se o puedera sacar.

E vende-los bois e vende-las vacas
e non me veda-lo pote das papas,
que se mo vendes e mo enseñas
a miña casa non quero que veñas.

Ahí vén a estrela do día,
ahí vén o día alumbrante,
lovantavos, carreteiros,
bótalle palla ó ghando.

Levántate, labrador,
e bota palla ó ghando
qu'ehí vén a i-alba do día
tod'ó mundo traballando.